

Els deures de la joventut

Em demaneu uns mots especialment dedicats als joves que em fan l'honor d'escoltar-me. Aquets mots són d'estímul per al treball i per a l'estudi, i són també d'excitació a una àmplia i cordial comprensió dels homes i de les coses, que ens faci mirar sense odi les races, bo i afirmant sempre, però, la nostra personalitat en tots els ordres

Aspireu sempre a engrandir el vostre poble, la vostra ciutat, la vostra terra. Voleu deixar l'empremta del vostre pas i el senyal de la vostra noble actuació en la història. Estudieu, treballeu, mediteu, construïu.

No us decoratgeu davant dels obstacles i que ells siguin per a vosaltres més aviat un fort esperó que no pas un motiu de decalment. No sacrifiqueu les hores d'aurades de la vostra joventut a les coses petites i vanes. No us deixeu ensopir per aquella cançó - quantes vegades la sentireu al vostre entorn! - que us diu que les coses ja estan bé tal com són i que és inútil que vulgueu aspirar a fer-les una mica més perfectes.

Tingueu ideals i estimeu-los; però no vulgueu imposar-los per la força. Un ideal imposat per la violència és un ideal que fracassarà tan bell punt comença a realitzar-se.

Vulgueu que la vostra generació sigui, si pot ésser, millor que les que l'han precedida — de les quals no podríeu pas, fàrmateix, desintegrar-vos sen-

se una mutilació del vostre jo. Penseu que, en la tasca creadora de l'esdevenidor, en la qual tots havem de col·laborar, no podríem pas prescindir del passat.

Tot i essent ben humans - recordeu el mot de Guyau: «hi ha una professió universal, que és la d'home» -; tot i tenir sempre l'esperit ben obert a les coses universals, no us deixeu encisar per les abstraccions enlluernadores i buïdes.

Vulgueu saber com és aquest tros de terra on heu nascut i que serva amb amor les cendres dels vostres passats; quin és el seu veritable caràcter i com foren els homes que, en el curs dels segles, l'han enal·lit en un aspecte o altre; què és, en realitat, el que li dona una fisonomia ben seva, única i inconfusible; què és allò que val la pena d'ésser conservat, i quines són, en canvi, aquelles altres coses que haurien d'ésser eliminades o transformades.

Sense apartar-vos de la vostra petita ciutat i d'aquestes contrades, i que en teniu de cosses per a observar i estudiar!... L'historiador, l'arqueòleg, el jurisconsult, l'escriptor, l'artista, no acabarien pas mai la feina en aquest bell bocí de la nostra terra.

No feu cas dels consells, mancats de tot idealisme, dels que viuen sense alçar de tant en tant l'esguard cap a les estrelles i són incapaços de sentir cap mena d'inquietud.